

ಮಂದಹಾಸ

ಚಾ ಕುಡಿಯೋಣ ಬನ್ನಿ...

■ ಸಹನಾ ಕಾಂತಬೈಲು
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ವಿಜಯಪುರದ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತ
ಗೋಲ್‌ಗುಂಬಜ್ ನೋಡಿ

ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡಿಗೆ ವಾಪಸಾಗುವಾಗ ದಾರಿ ಮಧ್ಯೆ ಟೀ ಅಂಗಡಿಯೊಂದು ನನ್ನನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಅದು ನಾವು ನೀವು ಕುಡಿಯುವ ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಚಾ ಅಂಗಡಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಬೆಲ್ಲದ ಚಾ ಅಂಗಡಿ. ಗುಳಾಚಾಬೆಲ್ಲದ ಚಾ ಎಂಬ ಬೋರ್ಡಿನ ಕೆಳಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ಕುಡಿದವರು ಮತ್ತೆ ಬರುವಿರಿ. ಟೀ ಪ್ರಿಯಳಾದ ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಆಟೋ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಹೇಳಿದೆ. ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡಿಗೆ ಹೋಗುವವರು ಇಲ್ಲೇಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಹೇಳಿದಿರಿ? ಎಂಬಂತೆ ಅವನು ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡಿದ.

‘ಆ ಚಾದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೆಲ್ಲದ ಟೀಯ ರುಚಿ ನೋಡಬೇಕು’ ಎಂದೆ. ಅಂಗಡಿಯವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಫ್ಲಾಸ್ಕನ್ನು ಎದುರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದ. ಟೀ ಕುಡಿಯಲು ಬಂದವರ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪೇ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿತ್ತು. ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಕಾಗದದ ಸಣ್ಣ ಕಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಾ ಎರೆದು ಕೊಟ್ಟ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದ್ಭುತ ಸ್ವಾದ! ಒಮ್ಮೆ ಕುಡಿದವರು ಮತ್ತೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದೆ, ‘ಮೊದಲು ಹಾಲು ಕುಡಿಯಲು ಇಡಬೇಕು. ಕುದಿದ ಮೇಲೆ ಚಾ ಪುಡಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬೆಲ್ಲ ಹಾಕಿ ಕೆಳಗಿಳಿಸಬೇಕು’ ಎಂದ. ಟೀ ಕುಡಿಯುತ್ತ ನನ್ನ ಮನ ತೊಂಬತ್ತರ ದಶಕಕ್ಕೆ ಜಾರಿತು.

ಅದು ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸದು. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪೂರ್ತಿ ಆತ್ಮೀಯದೇ. ನಾನು ಪರಿಚಾರಿಕೆ ಮಾತ್ರ. ಆಗ ಸಕ್ಕರೆ ದುಬಾರಿ. ಬೆಲ್ಲ ಸೋವಿ. ಅತ್ತೆ ನಮಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಚಾ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಬೆಲ್ಲದ ಚಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅತ್ತೆ ಬೆಲ್ಲದ ಚಾ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರಮ ಹೀಗಿತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿಗೆ ಬೇಕಷ್ಟು ಬೆಲ್ಲ ಹಾಕಿ ಕುಡಿಯಲು ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುದಿದಾಗ ಚಾ ಪುಡಿ ಹಾಕಿ ಒಂದೆರಡು ಕುದಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಉರಿ ಆರಿಸಿ ಮುಚ್ಚಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಬೆರೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳು ನಮಗೆ ಬೈಯುತ್ತಾ ಬೆಲ್ಲದ ಚಾವನ್ನು ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೋ ಅವರಿಗೂ ಸಕ್ಕರೆ ಚಾವನ್ನೇ ಕೊಡುವ ಬಯಕೆ. ಕೊಟ್ಟರೆ ಅತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೈಯುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ. ಅತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಮನೆಗೆ

ಹೋದಾಗ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿದ ಚಾ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಬೆಲ್ಲ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು; ಸಕ್ಕರೆ ಮಾರಕ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಹಾಗೂ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬರೀ ರುಚಿಯನ್ನಷ್ಟೇ ನಾವು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಅದು. ಬರಬರುತ್ತಾ ಬೆಲ್ಲದ ದರ ಏರಿತು. ಸಕ್ಕರೆ ದರ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು.

ಅತ್ತೆ, ‘ಇನ್ನು ಬೆಲ್ಲದ ಚಾ ಇಡುವುದು ಬೇಡ. ನಮಗೂ, ಕೂಲಿಯವರಿಗೂ ಒಂದೇ ಚಾ ಮಾಡೋಣ’ ಎಂದರು. ಚಾ ಕುಡಿಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯದಿದ್ದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ತಲೆನೋವು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯಾಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ‘ಅಬ್ಬಾ! ತಲೆನೋವು. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಕಪ್ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಚಾ ಸಿಕ್ಕರೆ ಬಚಾವ್’ ಎಂದು ಹೇಳುವವರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವೈದ್ಯಕೀವಾದ ಘಟನೆಯೊಂದು ಹೀಗಿದೆ, ಮೊನ್ನೆ ಜೋರು ಮಳೆ ಸುರಿವ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂಧುಗಳೊಬ್ಬರು ಬಂದರು. ಮನೆಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಚಾ ಕಾಫಿ ಕೊಡುವುದು ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರದ ಭಾಗವಷ್ಟೆ. ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಸಿ ಟೀ ಪುಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಏಲಕ್ಕಿ, ಶುಂಠಿ ಸೇರಿಸಿ ‘ಘಮಘಮ’ ಎನ್ನುವ ಚಾ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟೆ.

‘ಚಾ ಬೇಡ, ನೀರು ಸಾಕು’ ಎಂದರು. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಯಾರಿಸಿದ ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾದ ಟೀಯನ್ನು ಬೇಡ ಅನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲ ಅನಿಸಿ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ‘ಯಾಕೆ ಬೇಡ? ಕುಡಿಯಿರಿ. ಈ ಮಳೆಗೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಚಾ ಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ’ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದೆ.

‘ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಚಾ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದರೆ ಸಾಕು ನನಗೆ ಜೋರು ತಲೆನೋವು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಾಕಾಫಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ. ಈಗ ಆರಾಮವಾಗಿದ್ದೇನೆ’